

24. Fran Levstik: *Poezije*. I. Uredil C. Golar. Ljubljana, 1920. Zal. Jugosl. knjigarna. Tisk. J. Blasnika nasl. v Lj. Cena broš. K 9-60, vez. K 19-20.

25. Marija Remec: *Varčna kuharica*. 2. pomnoženi natis. Ljubljana, 1920. Tisk. Jugosl. tiskarna. zal. Jugosl. knjigarna. Cena K 36.—.

26. Anton Melik: *Zgodovina srednjega veka* za nižje razrede srednjih in njim sorodnih šol. Cena K 20.—, z dokl. K 24.—. Zal. Jugosl. knjig. Tisk. Jugosl. tisk.

27. Br. Bradáč: *Grška vadnica*. Cena K 24.—, z dokl. K 28-80. Zal. Jugosl. knjig. Tisk. Jugosl. tisk.

Opazka uredništva. — V Jugoslovenski Obnovi-Njivi, IV. l., št. 7, str. 138, je dodal prof. dr. rr. Ilesič članku »Prosvjetni zadaci jugoslavenske inteligencije« to-le opazko: »Za primjer, kako se ne bi smjelo postupati, neka navedem ovo: Neko uredništvo izjavljuje, da ne donosi ocjene nijedne knjige, koja joj nije poslana na ogled. To je nekakva presija na nakladnika. Nema sumnje, da nakladnik ima uopće interes na tomu, da se o njegovim nakladama javno raspravlja, za to neka ih pošalje na dar uredništvu. Ali uredništvo ne smije misliti samo na odnos prema nakladnicima, nego neka takodjer misli na interes čitave publike: ta publika hoće i mora biti informirana i pri tom se ne pita, odkuda je redakcija dobila knjigu.« G, prof. pravi dalje, da razume to načelo slovenskega uredništva napram slovenskim knjigam, da pa ga je treba opustiti napram ostalim jugoslovenskim in severoslovenskim publikacijam, ker tu založništva nimajo materialnih ozirav za pošiljanje slovenskim uredništvom. »Tu morajo uredništva kao kulturni faktor pretrgnuti circulus vitiosus i n. pr. srpsko-hrvatske knjige ocenjevati bez obzira da li su ih dobili od nakladnika ili od drugud, ili da su dobili ocjenu bez knjige.« — Uredništvo se v bistvu popolnoma sklada z mnenjem g. profesorja, vendar se nam zdi v praksi skoro nemogoče dajati vsaj več ali manj zadovoljiv pregled celo slovenske literature, kaj šele srbo-hrvatske in drugih. Tu bi pa smeli pričakovati od založništva vsaj to, da bi nam pošiljali, recimo mesečno, obvestila o svojih publikacijah, če se jim že zdi škoda žrtvovati knjige; mislim, da bi vsako uredništvo brez pomiselnosti objavljalo naznanila o knjigah, ki spadajo v njegovo interesno sfero. To velja za srbo-hrvatska založništva, ki bodo pa s časom tudi imela vedno več materialnega interesa na tem, da pišejo o njihovih publikacijah naši listi, saj zanimanje za knjige onkraj Sotle in Kulpe od dne do dne narašča. Za slovenska založništva pa neradi priznamo to olajšavo, a če se jim le zdi, da je škoda enega izvoda, ki ga žrtvujejo za naše uredništvo, smo tudi njim nasproti pripravljene na isto uslugo, če nam storé vsaj gori omenjeno, da nas obvesté o svojih izdanjih; če pa niti tega ne storé, moramo pač smatrati, da ne reflektirajo na naznanilo v našem listu. Zadnji čas smo bili večkrat vprašani, zakaj o ti ali oni knjigi nismo prinesli ocene, — vzrok je čisto priprost, da nismo prejeli ne knjige, ne obvestila. Seveda res važnih izdanj ne moremo in nečemo ignorirati, že iz ozira na svoje čitatelje. Tako poročamo o O. Župančičevih »Mladih potih« (Omladina) in Iv. Cankarjevem »Mojem življenju« (Zvezna tiskarna) kljub temu, da jih nismo prejeli; če pa nekatere druge, mogoče tudi več ali manj zanimive izdaje

niso bile naznanjene in še manj ocenjene, je krivda za to pri založništvih.

Književni honorari Matice Hrvatske. Prema današnjim prilikama povisila je Matica Hrvatska honorare za literarne radove te plaća odsad: za nakladu od pet tisuća primjeraka originalna pjesnička djela K 1200.—, prevedena pjesnička djela K 600.—, originalnu prozu K 800.—, prevedenu prozu K 400.— za štampani tabak, 22 cícera, 32 retka na stranici. Drugi se formati preračunavaju. Za svaku daljnju tisuću primjeraka raste honorar za deset po sto. Za svako ponovno izdanje plaća se tri četvrtine honorara. Korektura i revizija plaćaju se separatno. Pisac ostaje vlasnik svojega djela.

»Plaćite pobjedioce.« To je naslov jednog lepog dela gospodina Jeana Perrigaulta, predjašnjeg člana francuske vojne misije pri srpskoj vojsci, koji je učestvovao u svim borbama na solunskom frontu (istočna vojska). U knjizi su istinite priče, posvećene junačkim srpskim vojnicima. Sva patnja i sva slava solunske vojske, a naročito Srba, plaće i klikće u knjizi Jeana Perrigaulta. — Da bi se primila sa plaćenom poštarinom, poslati uputnicom franka 4-50 izdavaču: d'Yvignac, 61, Boulevard Saint Germain, Paris (5e).

»Društvo slovenskih leposlovcev« s sedežem v Ljubljani se je pred kratkim ustanovilo. Namen društva je, da varuje in pospešuje gospodarske, socialne in kulturne interese svojih članov in s tem pomaga izboljšati njih življenjske razmere, da goji med njimi stanovsko vzajemnost ter jim obenem v potrebi nudi gmotno in moralno pomoč. Društvo je samo stanovsko in združuje vse slovenske leposlovce brez razlike političnih naziranj. Svoj namen hoče društvo doseči z vsemi zakonitimimi sredstvi, ki morejo koristiti njegovim težnjam.

V društveni odbor so bili na občnem zboru voljeni sledeći pisatelji: Anton Funtek, predsednik; Fran S. Finžgar, 1. podpredsednik; dr. Alojz Kraigher, 2. podpredsednik; Radivoj Peterlin-Petruška, tajnik; dr. Fran Detela, blagajnik; Milan Pugelj, knjižničar; Fran Albreht, gospodar; France Bevk, Vida Jerajeva, Oton Župančič, odborniki. V nadzorstvo so bili izvoljeni: Ante Debeljak, Cvetko Golar, Marija Kmetova, dr. Stanko Majcen, dr. Ivan Tavčar.

Vse pisatelje in prijatelje slovenskega slovstva vabimo, naj pristopijo k društvu, prvi kot redni člani, drugi pa kot ustanovniki ali podporniki. Članarina znaša za redne člane K 5.— mesečno, za ustanovnike dinarjev 2000.— (v petih letnih obrokih), za podpornike pa letno dinarjev 200.—.

Prijave in denar naj se pošilja na naslov društva: Ljubljana, Kongresni trg št. 7.